

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การที่ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้า และพัฒนาในด้านต่าง ๆ ต้องอาศัยกำลังคน เป็นปัจจัยสำคัญ และกำลังจะมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของ การจัดการศึกษา เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติก เจตคติ ค่านิยม เพื่อนำ ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอัน จะส่งผลให้การพัฒนาประเทศทำได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และรวดเร็ว (กรมวิชาการ .2546 : 19)

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นความคาดหวังของสังคม โดยหวังว่าการจัด การศึกษามุ่งเน้นพัฒนาเด็กให้เติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 1 มาตรา 6 ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่กับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ซึ่งเป็นวัยที่ เหมาะสมในการพัฒนาให้เกิดความพร้อมทั้งด้านความรู้ และการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตของสมอง สูงสุดกว่าวัยอื่น ๆ ดังนั้น การจัดการศึกษาระดับนี้ควรได้รับการพัฒนาอย่างถูกวิธีและเป็น ระบบ (กรมวิชาการ.2546:3)

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็กทุกคน เพราะเป็นการเตรียม ตัวในระยะต้นของชีวิตก่อนที่จะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา การศึกษาระดับนี้มุ่งจัดให้แก่ เด็กวัย 3 – 5 ปี ซึ่งเป็นวัยสำคัญในการวางรากฐานของชีวิต เพราะเป็นช่วงที่มีการพัฒนา อย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตลอดจนบุคลิกภาพอันเป็น พัฒนาการต่อเนื่องมาจากวัยทารก ดังนั้นเด็กวัย 3-5 ปีจึงควรได้รับการเตรียมความพร้อม ในทุกด้านของการพัฒนาให้เป็นอย่างดีถูกทิศทางและต่อเนื่องเพื่อเป็นพื้นฐานในอนาคต

ในการศึกษาปัจจุบันยอมรับว่า การให้การอบรมเลี้ยงดูและการเตรียมความพร้อมเพื่อไปสู่ การเรียนรู้อย่างถูกวิธีจะทำให้เด็กได้มีการพัฒนาที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม สติปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ซึ่งจะมีผลทำให้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีและมีคุณภาพเป็น กำลังสำคัญของประเทศชาติ ครูปฐมวัยหรือผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กเล็กที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้อง กับเด็กในช่วงวัยนี้ จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในการเตรียมความพร้อมให้ เหมาะสม เพื่อที่จะนำไปพัฒนาเด็กให้มีความพร้อมในทุกๆ ด้านให้เต็มศักยภาพของแต่ละ บุคคล เพื่อจะได้เป็นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ต่อไป (กฤษณา สมะวรรณนะ. 2547:8)

เด็กอายุ 3-5 ปี ซึ่งเป็นวัยที่ควรได้รับการศึกษาปฐมวัย เป็นวัยที่ร่างกาย และ สมองของเด็กกำลังเจริญเติบโต ต้องการความรักความเอาใจใส่ ดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กวัยนี้มี โอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้สำรวจ เล่น ทดลอง ค้นพบด้วยตนเอง ได้ มีโอกาสคิดแก้ปัญหา เลือกตัดสินใจ ใช้ภาษาสื่อความหมาย คิดริเริ่มสร้างสรรค์และถ้าหาก เด็กมีความกระตือรือร้นยิ่งทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ผู้รับผิดชอบจึงต้องส่งเสริม สนับสนุนให้ ความรัก ความเข้าใจ ความเอาใจใส่เด็กวัยนี้เป็นพิเศษ เพราะจะเป็นพื้นฐานที่จะช่วย เตรียมพร้อมให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียนและในชีวิตของเด็กต่อไป (สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา.2547:ความนำ)

อย่างไรก็ตาม จากผลการสรุปรายงานการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ (2546:40) ในเรื่องแนวทางการพัฒนาเด็กปฐมวัย พบว่า สถานศึกษา จำนวนไม่น้อยที่ไม่ได้จัดการบริหารเตรียมความพร้อมทุกด้านให้แก่เด็กอย่างแท้จริง ส่วน ใหญ่มุ่งเน้นที่จะให้เด็กเรียนหนังสือ และพัฒนาการด้านความรู้ เนื้อหาสาระ ทำให้เด็กที่ ได้รับการบริการเตรียมความพร้อมในลักษณะดังกล่าวมีปัญหาในด้านการปรับตัว ด้าน จิตใจ อารมณ์ และบุคลิกภาพ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อให้เด็กปฐมวัย (อายุ 3 – 5 ปี) มีมาตรฐาน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และได้รับการพัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาตาม ศักยภาพของแต่ละคน ภายใต้บริบทสังคมวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องใน การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จะต้องยึดปรัชญา แนวคิด และหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย ของหลักสูตรการศึกษาระดับปฐมวัย พุทธศักราช 2546 กระทรวงศึกษาธิการ 6 ด้าน คือ

การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก การบูรณาการการเรียนรู้ของเด็ก การประเมินพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก และความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับครอบครัวของเด็ก (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา . 2547 : 3 – 5)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 บัญญัติไว้เกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการจัดการศึกษา ดังนี้

มาตรา 80 (1) รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการศึกษาโดยจะต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัย เสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัว และชุมชน (3) พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

มาตรา 41 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น

มาตรา 42 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณ การเงินและทรัพย์สินทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาใช้จัดการศึกษา ดังนี้

1) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยอาจจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการจัดการศึกษาของท้องถิ่น ดังนี้

มาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

6) การส่งเสริม การฝึกอบรมและการประกอบอาชีพ

9) การจัดการศึกษา

27) การสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา

และผู้ด้อยโอกาส

มาตรา 30 แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการ ดังนี้

1) ให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจทำให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้

ก) ภารกิจที่เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

5) การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณะในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้รัฐจัดสรรอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการของท้องถิ่น

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 (รวมแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 ได้บัญญัติให้เทศบาลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังนี้

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ได้บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ ดังนี้

มาตรา 67 บัญญัติว่า องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้ (5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

จากบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้รับการถ่ายโอนภารกิจในด้านการจัดการศึกษาปฐมวัย และการส่งเสริมการพัฒนาเด็กในการ

เตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียนในระดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจากส่วนราชการตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ซึ่งประกอบด้วยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เคยสังกัดกรมการพัฒนาชุมชน กรมการศาสนา สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (สปช.เดิม) และในปัจจุบันมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลหลายแห่งได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขึ้นเองตามอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการพัฒนาเด็กเล็กในระดับปฐมวัยและเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมแก่เด็กให้มีความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และลักษณะนิสัยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเต็มตามศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และมีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมสิ่งแวดล้อม โดยเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปในหมู่นักจิตวิทยาว่าเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงอายุ 5 ขวบ เป็นช่วงที่สำคัญช่วงหนึ่งของชีวิตที่สมองมีการเจริญเติบโตมากกว่าทุก ๆ ช่วงอายุและเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการปูพื้นฐานทักษะต่าง ๆ ให้แก่เด็ก เพื่อให้มีความพร้อมในการที่จะพัฒนาในระดับต่อไป ทั้งนี้ในเขตพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังเป็นสังคมชนบทจึงมีประชากรเด็กที่ด้อยโอกาสและขาดการดูแลเอาใจใส่ในการส่งเสริมและพัฒนาที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย ประกอบกับเป็นภารกิจตามอำนาจหน้าที่ที่ใหม่สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมักถูกส่วนราชการอื่นมองว่าไม่มีความพร้อมในการให้บริการสาธารณะเท่าที่ควร ขาดมาตรฐานการดำเนินงานและบริหารจัดการ มีความแตกต่างหลากหลายทั้งในด้าน โครงสร้าง อาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม พื้นที่ การบริหารจัดการ งบประมาณ บุคลากรเป็นต้น จากความแตกต่างที่กล่าวมาจึงมีความเป็นไปได้ที่จะต้องเผชิญกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น สภาพปัญหาการบริหารงานในด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านบริหารทั่วไปเป็นอย่างไรบ้าง แนวทางการส่งเสริมพัฒนาเป็นอย่างไร ประชาชนได้แสดงออกหรือมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอย่างไรบ้าง และถ้าหากปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้รับการศึกษาและมีการแก้ไขอย่างถูกต้องแล้วย่อมส่งผลกระทบต่อพัฒนาคนในวัยเด็กเล็กผู้ที่จะเป็นกำลังสำคัญของสังคมในอนาคตและจะส่งผลถึงระบบพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนา

ปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของบุคลากรที่มีตำแหน่งและสังกัดแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ดำรงตำแหน่งและสังกัดแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. พื้นที่
พื้นที่ในการศึกษาวิจัย คือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 67 ศูนย์
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

การจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
จำแนกเป็น

2.1 กลุ่มผู้บริหารเทศบาล ได้แก่ นายกเทศมนตรีและปลัดเทศบาล

จำนวน 4 คน

2.2 กลุ่มผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นายกองค์การบริหาร
ส่วน ตำบลและปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 30 คน

2.3 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานเทศบาล ได้แก่หัวหน้ากองการศึกษา นักวิชาการ
ศึกษาและ ผู้ดูแลเด็ก จำนวน 14 คน

2.4 กลุ่มผู้ปฏิบัติงานองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ นักวิชาการศึกษา
และผู้ดูแลเด็ก จำนวน 249 คนรวม 297 คน

3. ด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ตั้งแต่วันที่ 25
เดือน มิถุนายน 2551 ถึงเดือน สิงหาคม 2551

4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ สถานภาพของบุคลากร
ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งเป็น

4.1.1 ตำแหน่ง

4.1.2 หน่วยงานที่สังกัด

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ปัญหาการบริหารงาน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย

4.2.1 ด้านบุคลากร

4.2.2 ด้านวิชาการ

4.2.3 ด้านบริหารงานทั่วไป

4.2.4 ด้านงบประมาณ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายและเป็นหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ เทศบาลตำบล 2 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 15 แห่ง ในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง สถานที่ดูแลและให้การศึกษาเด็ก อายุระหว่าง 3-5 ปี มีฐานะเทียบเท่าสถานศึกษา เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งเองและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของส่วนราชการต่าง ๆ ที่ถ่ายโอนให้อยู่ในความดูแลรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 67 ศูนย์
3. การศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดการศึกษาแบบนอกระบบสำหรับเด็ก ระดับอายุ 3 – 5 ปี ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
4. บุคลากร หมายถึงบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย
 - 4.1 นายกเทศมนตรี หมายถึง นายกเทศมนตรีตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบด้วยนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลยางตลาด และนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลโคกศรี อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
 - 4.2 นายกองกิจการบริหารส่วนตำบล หมายถึง นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 มาตรา 58/1 ในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
 - 4.3 ปลัดเทศบาล หมายถึง ปลัดเทศบาลตำบลยางตลาดและปลัดเทศบาลตำบลโคกศรี อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
 - 4.4 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
 - 4.5 หัวหน้ากองการศึกษา/นักวิชาการศึกษา หมายถึง บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองการศึกษาหรือนักวิชาการศึกษาในเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

4.6 ผู้ดูแลเด็ก หมายถึง บุคคลที่ทำหน้าที่ดูแลเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสถานภาพเป็นพนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามมาตราฐานทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของพนักงานจ้าง

5. การบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง การบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยสำหรับเด็กอายุระหว่าง 3-5 ปีในด้านบุคลากร ด้านวิชาการ ด้านบริหารงานทั่วไป และด้านงบประมาณ

6. ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ หมายถึง ปัญหาการบริหารงาน 4 ด้านประกอบด้วย

6.1 ด้านบุคลากร หมายถึง ปัญหาเกี่ยวกับการใช้คน และหรือกลุ่มบุคคลให้สามารถปฏิบัติงานตามที่องค์กรมุ่งหวังด้วยการวิเคราะห์ทรัพยากรมนุษย์เพื่อกำหนดกระบวนการที่นำไปสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การสรรหาบุคคลเข้าทำงาน การปฐมนิเทศ การฝึกอบรมสัมมนาหรือศึกษาเพิ่มเติม การพัฒนาบุคลากร การดูแลรักษาบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเพิ่มสวัสดิการ ค่าจ้าง ค่าตอบแทน การส่งเสริมความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ

6.2 ด้านวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวางแผนการจัดชั้นเรียน การปรับปรุงการพัฒนาหลักสูตร การจัดสื่อการเรียนรู้ การนิเทศภายใน การจัดการกรรมการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การสนับสนุนพัฒนารูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน การจัดประสบการณ์ การส่งเสริมลักษณะนิสัย การแก้ไขปัญหาเด็ก การแลกเปลี่ยนข้อมูลเด็กกับผู้ปกครอง

6.3 ด้านบริหารงานทั่วไป หมายถึง ปัญหาการให้บริการต่าง ๆ ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงจัดให้แก่เด็กนักเรียน เช่น งานส่งเสริมกิจกรรมพิเศษ งานอาคารสถานที่ งานสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย งานโภชนาการ งานอนามัยโรงเรียน งานประชาสัมพันธ์และกิจกรรมชุมชน งานจัดหาวัดกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

6.4 ด้านงบประมาณ หมายถึง ปัญหาการบริหารเกี่ยวกับนโยบาย แผนงานโครงการหรือกิจกรรม รายละเอียดของทรัพยากรที่จะหามาและทรัพยากรที่จะใช้ไปที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เป็นแผนงานสำหรับอนาคตที่มีการเขียนและเรียบเรียงไว้อย่างมีรูปแบบที่ชัดเจนในลักษณะที่สามารถวัดได้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและความ

ต้องการ การจัดสรรทรัพยากรขององค์กร การศึกษาประสิทธิผล การควบคุมและการใช้
งบประมาณ การประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุง
และวางแผนพัฒนาเพื่อการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
เขตอำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY